

NKFIH posztdoktori kutatás záróbeszámolója

Projekt szerződészáma: 128674

Posztdoktori kutató neve: Virágh András

A kutatási téma és címe: A plágium szerialitása. Cholnoky László szövegszerkesztési elvei és publikálási praxisa

Projekt kezdete és vége: 2018. 10. 01. – 2021. 09. 30.

A kutatás a századfordulótól a két világháború közötti időszak közepéig, 1900-tól 1929-ig aktív Cholnoky László írói-újságírói karrierjét, karrierépítési stratégiáit, publikációs szokásait és életművét vizsgálta. Az általam választott, filológiai-textológiai mikroelemzésekre és hálózatelemzésekre támaszkodó megközelítési irány árnyalása érdekében Cholnoky publikálási adatai mellett végigkísértem négy, vele egyidőben jelentkező kortárs, Csáth Géza, Kosztolányi Dezső, Móricz Zsigmond és Szini Gyula, illetve a náluk egy évtizeddel korábban debütáló Krúdy Gyula vizsgált időszakra eső publikációs adatait is. Az így csak másodlagos viszonyítási alapként kezelhető Krúdy-adatsorokat leszámítva az öt szerző közel 800 alkalmi és időszaki kiadványban (napilapokban, hetilapokban, folyóiratokban, almanachokban, antológiákban, jubileumi kiadványokban stb.) megjelenő megközelítőleg 13000 írásának rendezésével sikerült rámutatnom Cholnoky öt korszakra bontott életművének különböző sajátosságaira. Ezek között például arra, hogy az indulás időszakát követően, 1907 és 1914 között Cholnoky csakis azért tudott kiemelkedően termékeny lenni, mert kapcsolatba került Leopold Gyulával, egy rendkívül élelmes szerkesztővel, aki *Általános Tudósító* és *Munkatárs* című nyomatosai segítségével terjesztette neves fővárosi szerzők írásait az ország egész területén. Az első világháború és a forradalmak idején pedig Cholnoky jóval kevesebbet publikált kortársainál, de a rendelkezésére álló sajtókörnyezet (a napilapok helyett a csak hosszabb szövegeknek helyet adó folyóiratok) miatt ekkor alkothatta meg máig nevezetes kisregényeit. Az adatok arra is rámutattak, hogy a Horthy-korszak hajnalán, 1920 és 1925 között Cholnoky rendkívül hatásosan forgolódott a sajtóközegben, viszont életének utolsó időszakára – köszönhetően többek között kapcsolatépítési „malőrjeinek” – hatékonysága jelentősen visszaesett. A kutatás eredményeit összegző monográfiában így az összességében felemásnak értékelhető karrier minden szakasza megkaphatta a maga vezértémáját a nyomatos szövegelosztó-hálózat bemutatásától kezdve a háborús-forradalmi időszak sajtókörnyezetét ért hatásainak és az 1920-as évek első felének hálózati módosulásainak elemzésén át a perifériára-szorulás publikálást nehezítő (és lebonthatatlan) akadályainak vizsgálatáig.

Az elemzések alapját az ösztöndíjas időszak alatt összeállított Cholnoky-szöveglista alkotta. Ehhez első körben leellenőriztem minden forrást, amely egy-egy lapban Cholnoky írásának vagy írásainak megjelenéséről tudósított, illetve átnéztem kb. 1250 darab, 1900 és 1929 között itthon vagy külföldön megjelenő lap és alkalmi kiadvány elérhető lapszámait/példányait. Az első világháború előtti lapszámokkal viszonylag könnyű dolgom volt, viszont az 1920 utáni laptermés vizsgálata több szempontból is akadályba ütközött. Egyrészt számos lap rendkívül hiányos vagy teljességgel hiányzik a magyar közgyűjteményekből, sőt, a határon túli archívumokból is. Másrészt a COVID miatti több hónapos könyvtárbezárások éppen azt az időszakot érintették, amely alatt az 1920 és 1929 közötti vidéki sajtót néztem volna át. (Noha így kérdéses, jelentetett-e meg a néhány ismert példán kívül Cholnoky szöveget az 1920-as években vidéken, a vizsgált kortársak ebben a közegben jellemző hiánya, valamint a korabeli sajtókörnyezet jellegzetességei – erős centralizáltság, állami donáció miatt ellenőrzött tartalom, szépirodalom gyenge jelenléte, nemzeti-keresztény szerzők preferálása stb. – arra engednek következtetni, hogy Cholnoky nem volt jelen ebben a szegmensben.) A gyűjtés alatt minden egyes új találatot összehasonlítottam az addigiakkal, elkülönítve az új szövegeket, a változatlan újraközléseket, illetve az

önplágiumokat. Ennek a folyamatnak a során sikerült körülhatárolnom Cholnoky kb. 660 eredeti szövegének összesen kb. 1260 cím és/vagy szövegvariánsát, illetve összesen mintegy 1500 utánközlését, amelyek egyrészt a szövegszerkesztési formulák vizsgálatához nyújtottak támpontot, másrészt alapot adtak a különböző korszakokra jellemző hálózatosodási folyamatok bemutatásához.

Cholnoky számos esetben csak a szövegek kezdőmondatán vagy címén változtatott, egyes esetekben a szereplők neveit cserélte le, vagy bekezdéseket törölt, illetve új passzusokat szúrt be a korábbi variánshoz képest. Ezek az eljárások csak ritkán szolgálták a szöveg fejlődését, hiszen az elsődleges cél az volt, hogy az adott írást a szerző új alkotásként adhassa el egy-egy lapnak. Bár ismertek példák a hagyományosnak nevezhető „szövegépítési” modellre, amikor a későbbi variáns értékesebb, fejlettebb, kiérleltebb szöveg lett a korábbinál, a szövegszerkesztési gyakorlat két érdekes példájával foglalkoztam kitüntetett figyelemmel. Az egyik ilyen során Cholnoky több elbeszélése összeollózásával mozaikszövegeket hozott létre, a másik során pedig már megjelent novelláit hosszabb szövegkompozícióiba, kisregényeibe és regényeibe is beépítette. Ezeknek az intratextuális viszonyoknak a felhasználásával rajzoltam meg az egyes korszakok (1900–06, 1907–14, 1915–19, 1920–25, 1926–29) hálózati rajzait, illetve a regények közötti textuális összefüggéseket ábrázoló hálózati ábrát. Kutatásom ezen felül kiterjedt Cholnoky László és Cholnoky Viktor szövegeinek komparatív jellegű analizisére is: több, a *Detektívben* és a *Detektív Szemlében* közölt publicisztikai írásról sikerült bebizonyítanom, hogy ezek részben az 1912-ben elhunyt testvérnek a századfordulón főleg *A Hétközélet*-ben közölt írásainak részleges „újrahasznosításai”.

A szakirodalom az utóbbi bő harminc évben főleg Cholnoky László 1918 környékén keletkezett munkáit (a *Bertalan éjszaka* c. debütáló kötet egyes kisregényeit, a posztumusz *Tamás* c. kisregényt, a *Piroska* c. regényt) emelte ki a korpuszból. A kutatás során – a korabeli recepció részletesebb bemutatásával, illetve a közvetlen szövegkörnyezet feltárásával árnyalva a felsorolt munkák kanonikus rangját – Cholnokynak az 1920-as évtized első felében publikált, eddig kevésbé vizsgált írásaira is figyelmet fordítottam, hiszen véleményem szerint ezek a vegyes műfajú szövegek szolgáltathattak irodalompolitikai és poétikai érveket a szerző perifériára szorulására vagy szorítására – még ha ehhez Cholnoky önsorsrontó szövegszerkesztési és kapcsolatépítési allűrjei legalább annyira markánsan hozzá is járultak. A *Szeptember* című, folytatásokban közölt regény egy korábbi regényének (*Oberon és Titánia*) átírásaként jelent meg, eltávolítva Cholnokyt a *Magyarország* című napilaptól, amely érthetően nem vette jónéven az önplágiumot. A *Régi ismerős* című önéletrajzi (jellegű) kulcsregény pedig a benne morajló intratextusok, illetve a botrányos utánközlés jogán tartott számot komolyabb figyelemre a kutatásban. (A más címen eladott utánközlést a kiadó leleplezte, így rendhagyó módon engedélyt kellett kérnie a közlésre az előző kiadótól.) Miközben az 1919–1920-as időszakban Cholnoky számos – azóta újból kiadott, illetve internetes adatbázisokban hozzáférhető – publicisztikájában ironizált az éppen kiépülő új irodalmi rendszeren, a bűnügyi szaklapokban kifejtett publicisztikai tevékenysége eddig szinte teljesen feltáratlan volt, köszönhetően annak, hogy ezek a lapok (*A Rend*, *Detektív*) elkerülték mind a filológusok, mind az archiváló munkatársak figyelmét. Hasonló a helyzet a pozsonyi *Híradóval* (az első világháború előtt *Nyugatmagyarországi Híradó* címen megjelent napilap utódjával), amelyben Cholnoky két fontos, hosszabb terjedelmű írását, a *Szabina királynő* című kisregényt és a *Holdszugár* című folytatásos regényt fedeztem fel. A két, teljességgel visszhangtalan munka a szerző azon próbálkozásait tükrözi, hogy az esztétizáló jellegű, a főhősök belső jellemfejlődésére koncentrálnó prózapoétikától elmozdulhasson az „akciódúsabb”, kalandregényekéhez hasonló gyorsabb tempójú cselekmények felé.

A kutatás során megpróbáltam végigkísérni Cholnoky körön kívül szorulásának állomásait, feltárva ezek lehetséges okait. Kiemelten foglalkoztam a különböző körökkel (*Nyugat*, *Az Est*-lapok, Központi Sajtóvállalat, Légrády Testvérek stb.) való viszony

változásaival, a *Kisértetek* című utolsó, könyvben is megjelent regény visszhangtalanságának lehetséges okaival is. Bár az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött hagyaték publikálási naplója 1925 első harmadában megszakad, így az utolsó négy év közléseinek feltárásában nem támaszkodhattam legmegbízhatóbb forrásomra, sikerült megtalálnom a szerző Telmányi Sándor álneven publikált szövegeit, amelyek nyomán bizonyítást nyert az, hogy a Központi Sajtóvállalat úgy kerülte meg a határon túli magyar közösség számára Magyarországon nyomtatott, de központilag elzárt sajtótermékek cenzúráját, hogy a Bécsben nyomtatott *Panorámát* a *Képes Krónika*, az 1926-ban ugyanitt alapított *Gyermek-Újságot* pedig a *Tündérvásár* című gyermeklap mutációjává tette. Az Ausztriából érkező magyar nyelvű sajtótermékeket nem érintette korlátozás, a Magyarországon előállított tartalom így kis kerülővel Csehszlovákiába, Romániába és a Szerb–Horvát–Szlovén Királyságba is eljuthatott. Rátaláltam továbbá a *Kicsik képeskönyve* című többszerzős mesekönyvre, amelybe Cholnoky is küldött egy (utánközlött) szöveget, valamint a *Csütörtök* című revolverlap cikkeire, amelyben Cholnoky Hevesi Sándort, a Nemzeti Színház igazgatóját vádolta meg plágiummal.

Továbbá kiemelten foglalkoztam az első Baumgarten-díj odaítélése körüli eseményekkel is, hiszen a szerző ennek a pénzdíjnak az elnyerésében reménykedve bízott életkörülményei javulásában. A Horthy-korszak első irodalmi lexikonjainak és irodalomtörténeti összefoglalóinak segítségével próbáltam érveket szolgáltatni Cholnoky László igencsak látványos mellőzöttségére, amely a szöveghamisítások és önplágiumok miatt megromlott reputáció mellett szinte semmi esélyt nem hagyott számára a díj elnyeréséhez. A hozzáférhető jegyzőkönyvek alapján Cholnoky neve fel sem merült a Baumgarten-alapítvány bizottsági ülésein. Nem meglepő, hogy Cholnoky öngyilkosságát a későbbiekben irodalompolitikai célokra használta fel a kormánypárti sajtó, folyton bizonygatva a szomorú sorsú szerző nagyságát, miközben ezek a lapok évek óta nem szorítottak írásainak helyet. Cholnoky László ettől kezdve vált a nyomorgó magyar író sztereotip figurájává, és ettől kezdve jelentek meg róla a kétes hitelességű anekdoták is, amelyek főleg pénzszerzési trükkjeiről és alkoholizmusáról szóltak. A kutatás során annak az anekdotának az útját is megpróbáltam felderíteni, amely egy szerkesztőnek több alkalommal eladott szövegről szólt. Bizonyítást nyert, hogy a vándoranekdota legalább kettő, de három (feltehetőleg igaz) történet összemosásával jött létre.

A kutatás során a századfordulós és a két világháború közötti sajtórendszerek bemutatására is figyelmet fordítottam, hiszen ezek hálózati csomópontjai, például a nagy példányszámú napilapok, az irodalmi folyóiratok, vagy a szaklapok a szerzők primer nyilvánosságtereiként funkcionáltak, de egyúttal megteremtették a nagy kiadói konszernekhez (Singer és Wolfner, Az Est-konzern, Központi Sajtóvállalat) való csatlakozás lehetőségét is, a körülményekhez és lehetőségekhez képest biztosítva a megélhetést és a karrierépítést. 1920 előtt a hazai szövegtranszfer szinte teljes lefedettségű volt, de az ezt biztosító Leopold-hálózatok és a lapok közötti csereviszonyok átláthatatlan helyzetet teremtettek. A szerzők nem követhették, hol és mikor bukkan fel egy-egy írásuk utánközlése (akár névtelenül vagy megváltoztatott szöveggel), miközben az így előálló nagy olvasottság minden bizonnyal megtérült akkor, amikor ugyanezek a szerzők köteteket állítottak össze. Szórványos eseteket leszámítva nem voltak következményei az ollózás (napihírek szó szerinti átmásolása az egyik újságból a másikba) gyakorlatának sem. Cholnoky szövegszerkesztési és publikálási gyakorlata arra enged következtetni, hogy 1920 után a beszűkült sajtótér és az erősen átpolitizált közeg egyrészt meggátolta a fővárosból vidékre tartó szövegtranszfert, viszont az „átállítás” kezdeti éveit követően egyes határon túli és külföldi napilapok (*Ellenzék*, *Prágai Magyar Hírlap*) irodalompártoló akcióinak köszönhetően a transzfer Budapest és a volt vidéki csomópontok (Arad, Kassa, Pozsony, Kolozsvár, Szabadka stb.) között zajlott és szélesedett ki. Mindezeknek, illetve a sajtójogi és szerzői jogi változásoknak köszönhetően a századfordulón alkalmazott „praktikák” már nem voltak akadálymentesek. Az irodalom hazai napilapokban való

visszaszorulása (vidéken szinte teljes megszűnése) és a piac összezsugorodása miatt az utánkölzések automatizmusa sem volt magától értetődő, de a lapszerkesztők és kiadók is óvatosabban vásároltak fel szövegeket. Megkockáztatható, hogy Cholnoky így a külső körülmények miatt szigorúbb és elővigyázatosabb autoritásoknak esett „áldozatul”, igaz, ambivalens publikálási gyakorlatát az első leleplezések után is folytatta.

Elsősorban a századfordulóra volt jellemző a „fizetett toll” elve, a hallgatóságos engedmény, hogy egyazon szerző akár politikailag-ideológiailag ellentmondó lapokban egyszerre publikáljon (hitelromlás és egyéb következmények nélkül). 1920-tól ugyanez cseppet sem volt magától értetődő karrierépítési stratégia a fővárosi sajtópiacon, de Cholnoky Lászlóra jellemző, hogy éppen ebben az időszakban próbálkozott azzal, hogy kapcsolatait komoly politikai ellentmondásokat sem kímélve a lehető legszélesebb körben építse. Így történhetett meg, hogy egyes időszakban egyszerre publikált a zsidó közösség legismertebb lapjában, a *Múlt és Jövőben*, illetve a fajvédő napilapban, a *Szózatban*, de egyszerre közölt szöveget tőle a *Magyarország* és a *Pesti Napló*, illetve az államilag felhizlalt Központi Sajtóvállalat vezérlapja, a *Nemzeti Újság*. Noha Cholnoky 1920-at követően nem osztotta meg az olvasóközönséggel (irodalom)politikai nézeteit, azaz burkoltan sem fejtett ki semmiféle propagandát, az, hogy egyazon szövegének egyik variánsát a numerus clausust elfogadó periodikákban, a másik variánsát pedig a zsidó ifjúsági lapban, a *Reményben* közölje, nem nevezhető éppenséggel megszokott eljárásnak. Lehetséges, hogy az irodalmi közeg észlelte ezt – a részben egzisztenciális nyomásból, részben transzgresszív magamutogatásból fakadó – „köpönyegforgatást”, de ha így is történt, a kortársak mai szemmel talán meglepő módon összezártak, és nem kommunikáltak a közvélemény felé a Cholnoky Lászlóhoz köthető visszasságokat.

A párhuzamosan vizsgált életművek függvényében a kutatás során Cholnoky László karrierépítési stratégiájának olyan vakfoltjaira sikerült rámutatnom, mint a későn (1918-ban, 40 évesen) publikált debütáló kötet, a nagy példányszámú és/vagy művelt közönség által forgatott periodikákat kikerülő kapcsolatépítés, illetve a lapok által fontosnak tartott eredetiségkritérium figyelmen kívül hagyása. Ezek mellett elemzéseimben bemutattam, hogyan fordította a szerző mégis a saját javára az 1915 és 1920 között a korábbiakhoz képest mérsékelten működő sajtóközeg sajtóosságait, illetve hogyan tudta érvényesíteni az ezekben az években szerzett kritikái megbecsülést az 1920-as évtized első szakaszában.

A jelenleg kézirat formátumú, megjelentetéshez előkészített forráskiadványba Cholnoky első megjelenésük óta kiadatlan, interneten sem hozzáférhető szövegeiből adtam válogatást. Bár a fentebb említett *Szeptember* hozzáférhető a világhálón (*Arcanum, Magyarság*), a forráskiadványban közölt szövegváltozat tartalmazza azokat a szöveghelyeket is, amelyek a regény előző (*Oberon és Titánia*) és/vagy következő (*A szerelem betegei*) variánsaiban is szerepeltek. A *Híradóban* közölt két hosszabb szövegkompozíció mellett a forrásgyűjteménybe eddig digitálisan feldolgozatlan lapokban (*Független Magyarország, Detektív*) közölt szövegek mellett olyan írásokat is felvettem, amelyek megjelenéséről – a publikálási napló nyomán – még maga a szerző sem tudott (*Irodalompolitika* és *Világosság* c. írásai a *Múlt és Jövőben* és a *Nemességben*).

A monográfia kéziratát Szénási Zoltán lektorálta. A monográfia és a forráskiadás kézírata jelen formájában a REAL repozitóriumából külön engedély után hozzáférhető a véleményezőik számára, megjelenésükkel kapcsolatban tárgyalásokat folytatok.

Az akadémiai magyar sajtótörténet (*A magyar sajtó története*, 3 kötetben, 1979–1985) 1892-ig készült el, részletes sajtórepertórium pedig csak 1921-től áll rendelkezésre (*A magyarországi hírlapok és folyóiratok bibliográfiája 1921–1944*, 2010). A századforduló hiátusát részben pótolandó készítettem el a Magyarországon 1896 és 1929 között megjelenő vidéki lapok adatbázisát, amely a Petőfi Irodalmi Múzeum által üzemeltetett könyvtári rendszerben, a KOHÁ-ban érhető el. Az adatbázisban szereplő lapok köre jelenleg a politikai

tartalmú napi- és hetilapokra, a vegyes tartalmú lapokra, illetve néhány folyóiratra és határon túli lapra terjed ki. A felvett tételekre cím, címváltozat, megjelenési hely és megjelenési idő alapján lehet rákeresni. Az adatok átemelésében a PIM munkatársa, Mohay Anikó volt segítségemre. Az adatbázis közel 2000 tételt tartalmaz. Elkészítéséhez a *Vasárnapi Újságban* és a *Magyar Könyvszemlében* 1896 és 1913 között közreadott hírlap- és folyóiratlisták szolgálták alapul, amelyek adatait közgyűjteményi adatbázisok, repertóriumok és sajtótörténeti szakirodalom segítségével próbáltam pontosítani. A MySQL motorral működő adatbázis MARC21 metaadat-szabványú, egyedileg fejlesztett felhasználói felületét PERL nyelven írták. Az adatbázis adminisztratív és nyilvános felhasználói felületei SQL lekérdezési lehetőséget biztosítanak, az adattükrözés napi szinten valósul meg, az adatok MARC XML és CSV formátumban is exportálhatóak, a majdani adatbővítéssel (tételek számának növelése, annotációk elhelyezése stb.) lehetőség nyílik egy részleges sajtóbibliográfia elkészítéséhez is.

Az ösztöndíjas időszak alatt publikált és kéziratban elkészült szaktanulmányok a monográfia kitüntetett témáival foglalkoztak, így a Cholnoky debütáló kötetében olvasható kisregények genealógiájával (A/1), az első világháború előtti (A/2), a háború alatti (B/2) és a két világháború közötti szövegáramlással (A/3), Cholnoky szövegszerkesztési eljárásaival (A/4, A/5), a korabeli publikálási praxisok sajátosságaival (B/1, B/4), illetve Cholnoky két világháború közötti sajtókapcsolataival (B/5, B/6). Ezen szövegek eredményeit jelentős részben bedolgoztam a monográfia szövegébe. A két idegen nyelvű tanulmány kézírataiban (C/3, C/4) Cholnoky karrierje olvasható két részben.

A kutatás végeredményben egy olyan metodika kidolgozásával zárult, amelynek segítségével eddig periférián lévő, de korukban ismert vagy meghatározó szerzők karriertörténeti és szövegközlési sajátosságait felhasználva lehet kiszélesíteni a századfordulótól a két világháború közötti időszakon áthúzódó irodalmi diskurzusokat, megbontva ezzel például a honi irodalomtörténet szorosán a *Nyugat* folyóirat (és néhány fontos lap, mint például a *Napkelet* vagy a *Pesti Napló* és a *Budapesti Napló*) szellemiségére és alkotógárdájára koncentráló előítéleteit. A lezárult kutatás tapasztalataira építem a 2021 októberében induló PD 139076 számú posztdoktori kutatásomat, amely a századfordulós magyar irodalom karrierstratégiáinak és szövegáramlásának átfogó vizsgálatára helyezi a hangsúlyt.

Publikációk és kéziratok:

A) az ösztöndíj munkatervében vállalt és megjelent szaktanulmányok:

1. Wirágh András: *Az első és egyben az utolsó - a Bertalan éjszakája. Cholnoky László publikálási praxisa 5.*, Irodalomtörténeti Közlemények, 2019/2, 197–209.
2. Wirágh András: *Hálózatos magyar irodalom a századfordulón: Barangolás a vidéki szövegközlések labirintusában*, Médiakutató, 2019/4, 51–62.
3. Wirágh András: *Nyelven innen, határokon túl. Hálózatos magyar irodalom 1920 és 1929 között*, Irodalomtörténeti Közlemények, 2020/2, 259–268.
4. Wirágh András: *A sokadik bőr lehúzása. Megjegyzések Cholnoky László „regénypoétikájához”*, Irodalmi Szemle, 2020/11, 17–34.
5. Wirágh András: *Cholnoky László és a vágólapozás*, Literatura, 2021/2, 158–169.

B) az ösztöndíj alatt született, a kutatási témához kapcsolódó tanulmányok:

1. Wirágh András: *Utánközlés - címvariáns – plágium. A századforduló irodalmi tömegtermelésének változatai*, Literatura, 2019/4, 392–406.
2. Wirágh András: *A csatazaj és a múzsák: A magyar vidéki sajtó és a tárcairodalom a káosz éveiben (1914–1920) = Üdvözlét a győzőnek. Tanulmányok 1918 mikrotörténelméről*, szerk. Kappanyos András, Budapest, Bölcsészettudományi Kutatóközpont, 2020, 153–160.
3. Wirágh András: *Az „egyik legrégebb, legnevezetesebb és legkülönösebb város”. Veszprém-jelenetek Cholnoky László prózájában*, Séd, 2021/3, 23.
4. Wirágh András: *Sajtó és megélhetés. Pillanatképek a Krúdy-gép történetéből*, Studia Litteraria, 2021. (megjelenés alatt)
5. Wirágh András: *A simlis hírlapíró esete az elnéző szerkesztővel. Cholnoky László az Egyenlőség, a Múlt és Jövő és a Remény hasábjain*, Hungarológiai Közlemények, 2021/3. (megjelenés alatt)
6. Wirágh András: *Merész(nek tűnő) húzások. Történetek az 1920-as évek magyar sajtóviszonyairól*, Múlt és Jövő, 2021/3 vagy 2021/4. (megjelenés alatt)

C) az ösztöndíj munkatervében vállalt és elkészült kéziratok:

1. Wirágh András: *A háló és az olló. Cholnoky László írásstratégiái és publikálási gyakorlata 1900-tól 1929-ig* (monográfia, kézirat, repozitóriumba 3 éves moratóriummal feltöltve, korlátozottan elérhető)
2. Cholnoky László: *Holdszugár. Válogatás Cholnoky László kiadatlan írásaiból*, sajtó alá rendezte: Wirágh András (forráskiadás, kézirat repozitóriumba 3 éves moratóriummal feltöltve, korlátozottan elérhető)
3. András Wirágh: *Rewriting – republishing – distribution. The publication networks of László Cholnoky between 1900–1914* (angol nyelvű szaktanulmány, kézirat, leadva az újvidéki *Tanulmányok* című folyóiratba, lektorálás alatt, tervezett megjelenés: 2022)
4. András Wirágh: *A route from fame to the periphery. The second part of László Cholnoky's literary career* (angol nyelvű szaktanulmány, kézirat, célfolyóirat: *Journal of European Periodical Studies*, Belgium, leadás ideje: az előző szaktanulmány befogadását követően)

Egyéb:

D) adatbázis: az 1896 és 1929 között Magyarországon megjelenő politikai napi- és hetilapok, illetve vegyes tartalmú lapok adatbázisa, feltüntetett adatok: cím, címváltozatok, megjelenés alapadatai, megjelenés ideje (kb. 1800 tétel, elérés helye: biblio.digiphil.hu)

E) konferenciák, amelyeken az ösztöndíjhoz kapcsolódó témákban adtam elő:

1. *Üdvözlét a győzőnek. Interdiszciplináris konferencia 1918 mikrotörténelméről*, Budapest, Bölcsészettudományi Kutatóközpont Zenetudományi Intézet, 2018. október 24–26. Előadás

címe: *A csatazaj és a mûzsák: A magyar vidéki sajtó és a tárcairolalom a káosz éveiben (1914–1920)*, az előadás szerkesztett verziója megjelent: **B/2**.

2. *Írói gazdálkodások a 19–20. században: Vállalkozás és befektetés Kazinczytól Jókaiig és tovább.* Konferencia az „MTA BTK Lendület Magyar Irodalom Politikai Gazdaságtana Kutatócsoport” és a Debreceni Egyetem szervezésében, online, 2021. január 29–30. Előadás címe: *A különböző típuszámú Krúdy-gépekről (Publikálástechnikai sajátosságok 1892-től 1933-ig)*, az előadás szerkesztett verziója megjelenés alatt: **B/4**.